

nešto pametno. Njegova predavanja iz liturgije o crkvnim stilovima i crkvenim obredima u trećem razredu bjehu uzorna metodička ostvarenja i teško bi se o tim stvarima moglo ljepše govoriti. No s istim nam je žarom i uspjehom približavao i teže gradivo iz dogmatike, moralke, crkvene povijesti i slično. Blag čovjek, kakav je bio, nikada nije dizao glas. Učio nas je, dakako, ne samo vjeri nego i potrebi da budemo dobri, da prevladavamo zlo u sebi. I još samo jedan detalj koji je najbolje otkrivao njegovu dobru i širokogrudnu dušu. Za razliku od don Tome koji je na tome inzistirao, prof. Matijaca nije zahtijevao da moramo dolaziti na nedjeljnu misu nego: ako hoćemo... I, naravno, svi smo uglavnom dolazili.

YOSHIN OGATA U KRAJU SIKSTA V.

Uz dodjelu nagrade »Pericle Fazzini« za suvremenu skulpturu«

Petar Zdravko Blajić

Komunalna uprava turističkog gradića Grottammare u Italiji pametno je, na dugi rok, iskoristila činjenicu da je u njihovu mjestu rođen možda najveći suvremeni, prije četiri godine preminuli, talijanski kipar *Pericle Fazzini* (najpoznatije mu je djelo *Uskrsnuće* u vatikanskoj dvorani za svečane papinske audijencije). Doveda je do ostvarenja da se osnuje nacionalna nagrada »Pericle Fazzini« za suvremenu skulpturu, da se promocija nagrađenoga održi u njihovu mjestu, da nagrađeni priredi također u njihovu mjestu svoju antologijsku izložbu i da dio izloženih predmeta ostane u trajnom vlasništvu Centra za dokumentaciju u Grottammare.

Godine 1990, koncem rujna, komisija u sastavu najuglednijih talijanskih umjetnika i povjesničara umjetnosti (Florindo De Santi, Luigi Lambertini, Claudio Spadoni i Carlo Meloni) proglasila je pobjednikom drugog natječaja »Pericle Fazzini« japanskog umjetnika, kipara *Yoshina Ogatu*. Prije njega nagradu je dobila *Fulvia Ligi*.

Dobitnik spomenute nagrade Ogata, iako je već stekao međunarodni ugled, u nas je gotovo posve nepoznat, zato evo nekoliko osnovnih podataka. Yoshin Ogata rodio se je 18. studenoga 1948. u gradu Miyakonoju, blizu Tokija. Studirao je na akademiji »Belle Arti« u Firenci kod profesora Oscara Gallo i Emilija Greco; bio je na specijalizaciji u Breri kod profesora Messina te u Rimu i Carrari. Ogata danas živi u gradiću Ortonovo kod La Spezie, a predaje i ima atelje u Carrari. Za mjesto svoga življenja i djelovanja izabrao je, dakle, ovaj Japanac talijansku Toskanu, točnije onaj povijesni trokut u kojemu se nalaze najpoznatiji kamenolomi kamena i mramora: Carrara, Massa i Pietrasanta. Izlagao je u Italiji, Japanu, Londonu, Sjedinjenim Državama i Meksiku. Svaka njegova izložba pobudila je kod publike izuzetno zanimanje, a od stručne kritike bila je ocijenjena visokom ocjenom. Za ovogodišnju nagradu »Pericle Fazzini« imao je ozbiljnih konkurenata.

Na antologijskoj izložbi u Grottammare u dvorani Kursaal, čiju je postavu nadzirao sam autor, izloženo je 50 skulptura koje se inače nalaze po muzejima širom svijeta. Sve su skulpture izrađene u talijanskom kamenu i mramoru; sama izložba, čija postava nosi kozmologijsko-biblijski motto »vatra i voda — voda na kamen« prikazuje umjetnikove umjetničke etape od prvih figurativnih iskaza do karakterističnih plastika koje imaju samo formu, u

čemu kao da slijedi umjetnika čiju je nagradu dobio. Na izuzetan način sje-dinjuje simbolizam umjetnosti svoje domovine, zemlje Izlazećeg Sunca, s modernim trendovima zapadnjačke plastične umjetnosti. Susrećemo se na izložbi sa skulpturama totemskog i totemističkog izraza i sadržaja koje ocrtavaju životni ciklus: »čovjek odnekud dozvan (u ov^u egzistenciju) i čovjek nekamo poslan (u neku egzistenciju)«.

Na svečanosti dodjele nagrade i otvaranja izložbe održali su, u organizaciji predsjednika čitavog programa Vite Clementi, kraći vokalni koncert sa skladbama talijanskih i hrvatskih autora mladi umjetnici iz Splita (učeni-ci Muzičke škole »Josip Hatze« u klasi prof. Branke Ristić) sopran *Marija Bubić* i tenor *Špiro Boban*, uz glasovirsku pratnju Olge Račić; kroz program je vodio potpisani ovoga priloga, a bili su prisutni mnogi uglednici talijan-skog kulturnog, političkog i crkvenog života, osobito pokrajine Marche; tako ugledni likovni kritičar i predsjednik žirija Floriano De Santi, brat i udovica pok. umjetnika Fazzinija gđa Anita Buy Fazzini i drugi. U repre-zentativnom katalogu koji je izišao u prigodi postave i dodjele nagrade, što je obaveza organizatora, napisao je urednik kataloga Luigi Lambertini: »Ari-stokratskičnost i esencijalna vitalnost skulptura Yoshina Ogata priziva izravno u pamet realnost različitih svjetova i s njima civilizacija, dalekih u vreme-nu i prostoru, one niponske (japanske), orijentalne u najširem značenju, i one druge, zapadnjačkih (europskih) korijena. Te dvije niti su tu, prisutne u svojoj očitosti, ali pomiješane i među sobom kao srasle.« Sličnim riječima na otvaranju izložbe Ogatinu umjetnost opisao je kritičar Carlo Meloni.

I tako, jedna ideja o dodjeli nagrade »Pericle Fazzini« i priređivanju anto-logijske izložbe nagrađenog s obvezom da u Centru za dokumentaciju osta-nu prvi put izložene skulpture i da se pribave skulpture drugonagrađenih, učinilo je da gradić Grottammare, inače vrlo ponosan na svoga najvećeg sina velikog renesansnog papu Siksta V. čiju su preci pred Turcima pre-bjegli iz Hrvatske, pribavi više od 150 skulptura suvremenih autora (Bodini, Peschi, Canuti, Sangregorio, Ligi...) i da postane jedan od važnijih centara talijanske suvremene umjetnosti.

SLUGA BOŽJI OTAC LINO MAUPAS

Vjekoslav Matijević

U krug hrvatskih blaženika pripada i naš, na žalost, ne dovoljno poznati spličanin otac Lino Maupas. Djed mu je rođen u Parizu, a u Dalmaciju je došao s Napoleonovom vojskom i bio je upravitelj vojnih bolnica Ilirskih pokrajina. Oženio se sa Spličankom i imao je dva sina. Starijeg Petra-Dujma koji je po-stao nadbiskup i metropolita zadarski te mlađeg Ivana koji je studirao u Padovi. Ivan se oženi s dramskom umjetnicom Rozom Mariani iz Avenzzana, te se nakon dužih putovanja po Italiji naseli u Splitu. U toj obitelji, među šestero sinova i četiri kćeri po rođenju posljednji bio je Lino. Rođen je 30. kolovoza 1866. u Splitu u Velom Varošu (kuća Pavazza II. kat, Sinov-čića ulica); kršten je u župskoj crkvi Sv. Križa; na krštenju je dobio ime ALPINOLO-HILDEBRAND-HUMBERT. Do 1876. pohađa pučku školu u Spli-tu, kad se obitelj seli u Zadar. U obiteljskom krugu proveo je vedro i veselo djetinjstvo; već u mladim danima zapaža se njegova sklonost svećeničkom zvanju te je postao svećenik-franjevac. Njegov stric, zadarski nadbiskup, msgr. Petar-Dujam Maupas uputio ga je na školovanje u zadarsko nadbiskup-sko sjemenište, tada pod upravom oo. Isusovca. Prvu sv. pričest primio je 21. svibnja 1879. god., a potvrdu 14. srpnja 1881. god. od svojega strica nadbi-